

22 FEB. 2002

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

II. volebné obdobie

Číslo: 506/2002

1145-I

N á v r h

skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky

na vydanie

zákona, ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony vo vzťahu k používaniu informačno-technických prostriedkov (zákon o ochrane súkromia)

(Dopracovaný podľa uznesenia NR SR z 19. decembra 2001 č. 1824)

Predkladajú:

Ján	Langoš	v. r.
László	Gyurovszky	v. r.
František	Mikloško	v. r.

Návrh na uznesenie:

Národná rada Slovenskej republiky
schvaľuje
návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony vo vzťahu k používaniu informačno-technických prostriedkov (zákon o ochrane súkromia)

Bratislava február 2002

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY
II. volebné obdobie

Návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky

Zákon

**ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony vo vzťahu k používaniu informačno-
technických prostriedkov (zákon o ochrane súkromia)**

z 2002

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1993 Z.z. o Slovenskej informačnej službe v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 72/1995 Z.z. , zákona č. 73/1998 Z.z. a zákona č. 256/1999 Z.z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 13 odsek 4 znie:

„(4) Žiadosť o udelenie súhlasu na použitie informačno-technického prostriedku sa predkladá písomne príslušnému súdu. Sudca nesmie rozhodnúť o žiadosti, ktorá nemá zákonom ustanovené náležitosti. Žiadosť musí obsahovať:

- a) druh informačno-technického prostriedku, ktorý sa má použiť, miesto jeho použitia, navrhovaný čas trvania jeho použitia, údaje o osobe, voči ktorej sa má tento prostriedok použiť; ak ide o odpočúvanie alebo zvukové zaznamenávanie telekomunikačnej prevádzky, aj číslo účastníckej stanice,
- b) informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva žiadosť,
- c) informáciu o každej predchádzajúcej žiadosti informačnej služby vo vzťahu k osobe uvedenej v písmene a) vrátane údajov o dátumoch a sudcovi, ktorý o predchádzajúcej žiadosti rozhodol,
- d) dôvody na použitie informačno-technického prostriedku.“

2. V § 13 sa za odsek 4 vkladá nový odsek 5, ktorý znie:

„(5) Príslušník informačnej služby, ktorý požiadal súd o udelenie súhlasu na použitie informačno-technického prostriedku, o každom rozhodnutí sudcu do 24 hodín od rozhodnutia písomne vyrozumie riaditeľa, ktorý vedie celoštátny prehľad o odsúhlasených a zamietnutých žiadostiach na použitie informačno-technických prostriedkov.“

Doterajší odsek 5 sa označuje ako odsek 6.

3. V § 14 sa za odsek 4 vkladajú nové odseky 5 až 8, ktoré znejú:

„(5) Ak sa pri použití informačno-technického prostriedku vyhotovil zvukový, obrazový alebo zvukovo-obrazový záznam (ďalej len „záznam“), nesmie sa vyhotoviť kópia záznamu, ani záznam poskytnúť k nahliadnutiu či skopírovaniu inej osobe, štátnemu orgánu, orgánu obce, orgánu vyššieho územného celku alebo orgánu inej samosprávy. Originál záznamu možno postúpiť jedine vecne a miestne príslušnému štátnemu orgánu, ak záznam môže byť dôkazom v konaní vedenom pred príslušným štátnym orgánom v medziach jeho zákonom ustanovenej právomoci; v takom prípade je potrebné k záznamu pripojiť zápisnicu, v ktorej budú uvedené údaje o dôvode, mieste, čase a spôsobe vykonaného záznamu.

(6) Ak informačno-technický prostriedok nebol použitý v súlade s týmto zákonom, vyhotovený záznam alebo akýkoľvek iný výsledok takéhoto nezákonného použitia nesmie nijaký štátny orgán ani iný orgán verejnej moci použiť ako dôkaz, ani uznať ako dôkaz; takto vyhotovený záznam alebo iný výsledok nezákonného použitia informačno-technického prostriedku sa musí zničiť v prítomnosti sudcu príslušného na vydanie súhlasu a to do 24 hodín od zistenia nezákonného použitia.

(7) Ak bol pri použití informačno-technického prostriedku vyhotovený záznam a neskôr

- a) sa nezistili skutočnosti významné na dosiahnutie účelu uvedeného v § 2,
- b) pominuli dôvody pre zabezpečovanie informácií použitím informačno-technického prostriedku lebo odpadli dôvody uvedené v § 13 ods. 1,
- c) sudca rozhodol o ukončení použitia informačno-technického prostriedku,
- d) vznikla informačnej službe povinnosť skončiť použitie informačno-technického prostriedku podľa § 14 ods. 1 ,

príslušník informačnej služby, ktorý záznam vyhotovil, je povinný do 24 hodín od zistenia jednej z uvedených skutočností záznam zničiť o čom urobí písomný zápis; pred zničením sa nesmie vyhotoviť kópia záznamu ani záznam prepísať do písomnej alebo akejkoľvek inej podoby.

(8) Použitie informačno-technického prostriedku alebo narábanie s vyhotoveným záznamom, ktoré nebolo vykonané v súlade s týmto zákonom zakladá zodpovednosť osoby, ktorá takéto konanie nariadila, schválila alebo sa takého konania sama dopustila.“

Doterajší odsek 5 sa označuje ako odsek 9.

4. Za § 14 sa vkladá § 14a, ktorý znie:

“§ 14a

(1) Národná rada Slovenskej republiky dva razy ročne v pléne prerokuje správu svojho výboru povereného kontrolou použitia informačno-technických prostriedkov, o stave ich použitia. Súčasťou správy musí byť každý zistený prípad nezákonného použitia informačno-technického prostriedku vrátane informácie o zodpovednosti osoby podľa § 14 ods. 8. Správou sa nesmie odhaliť totožnosť osôb, proti ktorým sa použili informačno-technické prostriedky, ani inak porušiť ich právo na súkromie. Správu môžu uverejniť hromadné informačné prostriedky; ustanovenia osobitného predpisu o ochrane utajovaných skutočností. lc) týmto nie sú dotknuté.

(2) Riaditeľ do piatich pracovných dní od doručenia žiadosti výboru povereného podľa odseku 1 alebo od doručenia žiadosti poslanca pôsobiaceho v tomto výbore, je povinný poskytnúť žiadateľovi všetky vyžiadané informácie o použití informačno-technických prostriedkov. V čase neprítomnosti je riaditeľ povinný určiť osobu, ktorá splní túto povinnosť.“

Poznámka pod čiarou k odkazu 1 c znie:

„1c) Zákon č. 241/2001 Z.z., o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“

Čl. II

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 251/1994 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z.z., zákona č. 353/1997 Z.z., zákona č. 12/1998 Z.z., zákona č. 73/1998 Z.z., zákona č. 256/1998 Z.z., zákona č. 116/2000 Z.z., zákona č. 323/2000 Z.z. a zákona č. 367/2000 Z.z. a zákona č. 490/2001 Z.z. sa mení a dopĺňa takto:

I. V § 37 odsek 5 znie:

„(5) Žiadosť o udelenie súhlasu na použitie informačno-technického prostriedku sa predkladá písomne príslušnému súdu. Sudca nesmie rozhodnúť o žiadosti, ktorá nemá zákonom ustanovené náležitosti. Žiadosť musí obsahovať:

- a) druh informačno-technického prostriedku, ktorý sa má použiť, miesto jeho použitia, navrhovaný čas trvania jeho použitia, údaje o osobe, voči ktorej sa má tento prostriedok použiť; ak ide o odpočúvanie alebo zvukové zaznamenávanie telekomunikačnej prevádzky, aj číslo účastníckej stanice,
- b) informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva,
- c) informáciu o každej predchádzajúcej žiadosti Policajného zboru vo vzťahu k osobe uvedenej v písmene a) vrátane údajov o dátumoch a sudcovi, ktorý o predchádzajúcej žiadosti rozhodol,
- d) dôvody na použitie informačno-technického prostriedku.“

2. V § 37 ods. 7 sa za slová „podľa odseku 2,“ vkladajú slová „ak nie je známa osoba, do ktorej práv sa má zasiahnuť“.

3. § 37 sa dopĺňa odsekom 8, ktorý znie:

„(8) Policajný zbor, ktorý požiadal súd o udelenie súhlasu na použitie informačno-technického prostriedku, o každom rozhodnutí sudcu do 24 hodín od rozhodnutia písomne vyrozumie ministra, ktorý vedie celoštátny prehľad o odsúhlasených a zamietnutých žiadostiach na použitie informačno-technických prostriedkov.“

4. V § 38 odsek 5 znie:

„(5) Ak sa pri použití informačno-technického prostriedku vyhotovil zvukový, obrazový alebo zvukovo-obrazový záznam (ďalej len „záznam“), útvar policajného zboru, ktorý záznam vyhotovil, nesmie vyhotoviť kópiu záznamu, ani záznam poskytnúť k nahliadnutiu či skopírovaniu inej osobe, štátnemu orgánu, alebo orgánu územnej alebo inej samosprávy. Originál záznamu možno postúpiť jedine vecne a miestne príslušnému štátnemu orgánu, ak záznam môže byť dôkazom v konaní vedenom pred príslušným štátnym orgánom v medziach jeho zákonom ustanovenej právomoci; v takom prípade je potrebné k záznamu pripojiť zápisnicu, v ktorej budú uvedené údaje o dôvode, mieste, čase a spôsobe vykonaného záznamu.“

5. § 38 sa dopĺňa odsekmi 6 až 8, ktoré znejú:

„(6) Ak informačno-technický prostriedok nebol použitý v súlade s týmto zákonom, vyhotovený záznam alebo akýkoľvek iný výsledok takéhoto nezákonného použitia nesmie nijaký štátny orgán ani iný orgán verejnej moci použiť ako dôkaz, ani uznať ako dôkaz; vyhotovený záznam alebo iný výsledok nezákonného použitia informačno-technického prostriedku sa musí zničiť v prítomnosti sudcu príslušného na vydanie súhlasu a to do 24 hodín od zistenia nezákonného použitia.“

(7) Ak bol pri použití informačno-technického prostriedku vyhotovený záznam a neskôr

- a) sa nezistili skutočnosti významné na dosiahnutie účelu uvedeného v § 36,
- b) pominuli dôvody pre zabezpečovanie informácií použitím informačno-technického prostriedku, lebo odpadli dôvody uvedené v § 37 ods. 1,
- c) sudca rozhodol o ukončení použitia informačno-technického prostriedku,

útvar Policajného zboru je povinný do 24 hodín od zistenia jednej z uvedených skutočností záznam zničiť o čom urobí písomný zápis; pred zničením sa nesmie vyhotoviť kópia záznamu ani záznam prepísať do písomnej alebo akejkoľvek inej podoby.

(8) Použitie informačno-technického prostriedku alebo narábanie s vyhotoveným záznamom, ktoré nebolo vykonané v súlade s týmto zákonom zakladá zodpovednosť osoby, ktorá takéto konanie nariadila, schválila alebo sa takého konania sama dopustila.“

6. Za § 38 sa vkladá § 38aa, ktorý znie:

„§ 38aa

(1) Národná rada Slovenskej republiky dva razy ročne v pléne prerokuje správu svojho výboru povereného kontrolovaním použitia informačno-technických prostriedkov, o stave ich použitia. Súčasťou správy musí byť každý zistený prípad nezákonného použitia informačno-technického prostriedku vrátane informácie o zodpovednosti osoby podľa § 38 ods. 8. Správou sa nesmie odhaliť totožnosť osôb, proti ktorým sa použili informačno-technické prostriedky, ani inak porušiť ich právo na súkromie. Správu môžu uverejniť hromadné informačné prostriedky; ustanovenia osobitného predpisu o ochrane utajovaných skutočností. 18aa) týmto nie sú dotknuté.

(2) Minister do piatich dní od doručenia žiadosti výboru povereného podľa odseku 1 alebo od doručenia žiadosti poslanca pôsobiaceho v tomto výbore, je povinný poskytnúť žiadateľovi všetky vyžiadané informácie o použití informačno-technických prostriedkov. V čase neprítomnosti je riaditeľ povinný určiť osobu, ktorá splní túto povinnosť.“

Poznámka pod čiarou k odkazu 18aa znie:

„18aa) Zákon č. 241/2001 Z.z., o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“

Čl. III

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 198/1994 Z.z. o Vojenskom spravodajstve sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 13 odsek 2 sa vypúšťa odkaz 4.

2. V § 13 odsek 3 znie:

„(3) Žiadosť o udelenie súhlasu na použitie informačno-technického prostriedku sa predkladá písomne príslušnému súdu. Sudca nesmie rozhodnúť o žiadosti, ktorá nemá zákonom ustanovené náležitosti. Žiadosť musí obsahovať:

- a) druh informačno-technického prostriedku, ktorý sa má použiť, miesto jeho použitia, navrhovaný čas trvania jeho použitia, údaje o osobe, voči ktorej sa má tento prostriedok použiť; ak ide o odpočúvanie alebo zvukové zaznamenávanie telekomunikačnej prevádzky, aj číslo účastníckej stanice,
- b) informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva,
- c) informáciu o každej predchádzajúcej žiadosti vojenského spravodajstva vo vzťahu k osobe uvedenej v písmene a) vrátane údajov o dátumoch a sudcovi, ktorý o predchádzajúcej žiadosti rozhodol,
- d) dôvody na použitie informačno-technického prostriedku.“

3. V § 13 sa za odsek 3 vkladá nový odsek 4, ktorý znie:

„(4) Príslušník vojenského spravodajstva, ktorý požiadal súd o udelenie súhlasu na použitie informačno-technického prostriedku, o každom rozhodnutí sudcu do 24 hodín od

rozhodnutia písomne vyrozumie ministra, ktorý vedie celoštátny prehľad o odsúhlasených a zamietnutých žiadostiach na použitie informačno-technických prostriedkov.“

Doterajšie odseky 4 a 5 sa označujú ako odseky 5 a 6.

4. V § 14 odsek 5 znie.

„(5) Ak sa pri použití informačno-technického prostriedku vyhotovil zvukový, obrazový alebo zvukovo-obrazový záznam (ďalej len „záznam“), príslušník vojenského spravodajstva, ktorý záznam vyhotovil, nesmie vyhotoviť kópiu záznamu, ani záznam poskytnúť k nahliadnutiu či skopírovaniu inej osobe, štátnemu orgánu, alebo orgánu územnej alebo inej samosprávy. Originál záznamu možno postúpiť jedine vecne a miestne príslušnému štátnemu orgánu, ak záznam môže byť dôkazom v konaní vedenom pred príslušným štátnym orgánom v medziach jeho zákonom ustanovenej právomoci; v takom prípade je potrebné k záznamu pripojiť zápisnicu, v ktorej budú uvedené údaje o dôvode, mieste, čase a spôsobe vykonaného záznamu.“

5. § 14 sa dopĺňa odsekmi 6 až 8, ktoré znejú:

„(6) Ak informačno-technický prostriedok nebol použitý v súlade s týmto zákonom, vyhotovený záznam alebo akýkoľvek iný výsledok takéhoto nezákonného použitia nesmie nijaký štátny orgán ani iný orgán verejnej moci použiť ako dôkaz, ani uznať ako dôkaz; takto vyhotovený záznam alebo iný výsledok nezákonného použitia technického prostriedku sa musí zničiť v prítomnosti sudcu príslušného na vydanie súhlasu a to do 24 hodín od zistenia nezákonného použitia.

(7) Ak bol pri použití informačno-technického prostriedku vyhotovený záznam a neskôr

- a) sa nezistili skutočnosti významné na dosiahnutie účelu uvedeného v § 2,
- b) pominuli dôvody pre zabezpečovanie informácií použitím informačno-technického prostriedku, lebo odpadli dôvody uvedené v § 13 ods. 1,
- c) sudca rozhodol o ukončení použitia informačno-technického prostriedku,

príslušník vojenského spravodajstva, ktorý záznam vyhotovil, je povinný do 24 hodín od zistenia jednej z uvedených skutočností záznam zničiť o čom urobí písomný zápis; pred zničením sa nesmie vyhotoviť kópia záznamu ani záznam prepísať do písomnej alebo akejkoľvek inej podoby.

(8) Použitie informačno-technického prostriedku alebo narábanie s vyhotoveným záznamom, ktoré nebolo vykonané v súlade s týmto zákonom zakladá zodpovednosť osoby, ktorá takéto konanie nariadila, schválila alebo sa takého konania sama dopustila.“

6. Za § 14 sa vkladá § 14a, ktorý znie:

„§ 14a

(1) Národná rada Slovenskej republiky dva razy ročne v pléne prerokuje správu svojho výboru povereného kontrolovaním použitia informačno-technických prostriedkov, o stave ich použitia. Súčasťou správy musí byť každý zistený prípad nezákonného použitia informačno-

technického prostriedku vrátane informácie o zodpovednosti osoby podľa § 14 ods. 8. Správou sa nesmie odhaliť totožnosť osôb, proti ktorým sa použili informačno-technické prostriedky, ani inak porušiť ich právo na súkromie. Správu môžu uverejniť hromadné informačné prostriedky; ustanovenia osobitného predpisu o ochrane utajovaných skutočností. 4) týmto nie sú dotknuté.

(2) Minister do piatich dní od doručenia žiadosti výboru povereného podľa odseku 1 alebo od doručenia žiadosti poslanca pôsobiaceho v tomto výbore, je povinný poskytnúť žiadateľovi všetky vyžiadané informácie o použití informačno-technických prostriedkov. V čase neprítomnosti je minister povinný určiť osobu, ktorá splní túto povinnosť.

Poznámka pod čiarou k odkazu 4 znie:

„4) Zákon č 241/2001 Z.z., o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“

Čl. IV

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 57/1998 Z.z. o Železničnej polícii v znení zákona č. 73/1998 Z.z., sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 35 odsek 5 znie:

„(5) Žiadosť o udelenie súhlasu na použitie informačno-technického prostriedku sa predkladá písomne príslušnému súdu. Sudca nesmie rozhodnúť o žiadosti, ktorá nemá zákonom ustanovené náležitosti. Žiadosť musí obsahovať:

- a) druh informačno-technického prostriedku, ktorý sa má použiť, miesto jeho použitia navrhovaný čas trvania jeho použitia, údaje o osobe, voči ktorej sa má tento prostriedok použiť; ak ide o odpočúvanie alebo zvukové zaznamenávanie telekomunikačnej prevádzky, aj číslo účastníckej stanice,
- b) informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva,
- c) informáciu o každej predchádzajúcej žiadosti Železničnej polície vo vzťahu k osobe uvedenej v písmene a) vrátane údajov o dátumoch a sudcovi, ktorý o predchádzajúcej žiadosti rozhodol,
- d) dôvody na použitie informačno-technického prostriedku.“

2. V § 35 ods. 7 sa za slová „podľa odseku 2,“ vkladajú slová „ak nie je známa osoba, do ktorej práv sa má zasiahnuť“.

3. § 35 sa dopĺňa odsekom 8, ktorý znie:

„(8) Železničná polícia, ktorá požiadala súd o udelenie súhlasu na použitie informačno-technického prostriedku, o každom rozhodnutí sudcu do 24 hodín od rozhodnutia písomne vyrozumie riaditeľa, ktorý vedie celoštátny prehľad o odsúhlasených a zamietnutých žiadostiach na použitie informačno-technických prostriedkov.“

4. V § 36 odsek 5 znie:

„(5) Ak sa pri použití informačno-technického prostriedku vyhotovil zvukový, obrazový alebo zvukovo-obrazový záznam (ďalej len „záznam“), útvar železničnej polície ktorý záznam vyhotovil, nesmie vyhotoviť kópiu záznamu, ani záznam poskytnúť k nahliadnutiu či skopírovaniu inej osobe, štátnemu orgánu, alebo orgánu územnej alebo inej samosprávy. Originál záznamu možno postúpiť jedine vecne a miestne príslušnému štátnemu orgánu, ak záznam môže byť dôkazom v konaní vedenom pred príslušným štátnym orgánom v medziach jeho zákonom ustanovenej právomoci; v takom prípade je potrebné k záznamu pripojiť zápisnicu, v ktorej budú uvedené údaje o dôvode, mieste, čase a spôsobe vykonaného záznamu.

5. V § 36 sa za odsek 5 vkladajú nové odseky 6 až 8, ktoré znejú:

„(6) Ak informačno-technický prostriedok nebol použitý v súlade s týmto zákonom, vyhotovený záznam alebo akýkoľvek iný výsledok takéhoto nezákonného použitia nesmie nijaký štátny orgán ani iný orgán verejnej moci použiť ako dôkaz, ani uznať ako dôkaz; takto vyhotovený záznam alebo iný výsledok sa musí zničiť v prítomnosti sudcu príslušného na vydanie súhlasu a to do 24 hodín od zistenia nezákonného použitia.

(7) Ak bol pri použití informačno-technického prostriedku vyhotovený záznam a neskôr

- a) sa nezistili skutočnosti významné na dosiahnutie účelu uvedeného v § 34,
- b) pominuli dôvody pre zabezpečovanie informácií použitím informačno-technického prostriedku, lebo odpadli dôvody uvedené v § 35 ods. 1,
- c) sudca rozhodol o ukončení použitia informačno-technického prostriedku, alebo ak
- d) vznikla povinnosť Železničnej polície skončiť použitie informačno-technického prostriedku podľa § 36 ods. 1,

útvar železničnej polície, ktorý záznam vyhotovil, je povinný do 24 hodín od zistenia jednej z uvedených skutočností záznam zničiť o čom urobí písomný zápis; pred zničením sa nesmie vyhotoviť kópia záznamu ani záznam prepísať do písomnej alebo akejkoľvek inej podoby.

(8) Použitie informačno-technického prostriedku alebo narábanie s vyhotoveným záznamom, ktoré nebolo vykonané v súlade s týmto zákonom zakladá zodpovednosť osoby, ktorá takéto konanie nariadila, schválila alebo sa takého konania sama dopustila.“

Doterajší odsek 6 sa označuje ako odsek 9.

6. Za § 36 sa vkladá § 36a, ktorý znie:

„§ 36a

(1) Národná rada Slovenskej republiky dva razy ročne v pléne prerokuje správu svojho výboru povereného kontrolovaním použitia informačno-technických prostriedkov, o stave ich použitia. Súčasťou správy musí byť každý zistený prípad nezákonného použitia informačno-technického prostriedku vrátane informácie o zodpovednosti osoby podľa § 36 ods. 8. Správou sa nesmie odhaliť totožnosť osôb, proti ktorým sa použili informačno-technické

prostriedky, ani inak porušiť ich právo na súkromie. Správu môžu uverejniť hromadné informačné prostriedky; ustanovenia osobitného predpisu o ochrane utajovaných skutočností. 20a) týmto nie sú dotknuté.

(2) Minister do piatich dní od doručenia žiadosti výboru povereného podľa odseku 1 alebo od doručenia žiadosti poslanca pôsobiaceho v tomto výbore je povinný poskytnúť žiadateľovi všetky vyžiadané informácie o použití informačno-technických prostriedkov. V čase neprítomnosti je minister povinný určiť osobu, ktorá splní túto povinnosť.“

Poznámka pod čiarou k odkazu 20a znie:

„20a) Zákon č. 241/2001 Z.z., o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“

Čl. V

Zákon č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 24 odsek 5 znie:

„(5) Žiadosť o udelenie súhlasu na použitie informačno-technického prostriedku predkladá písomne príslušnému súdu generálne riaditeľstvo a v neodkladnom prípade ústav. Sudca nesmie rozhodnúť o žiadosti, ktorá nemá zákonom ustanovené náležitosti. Žiadosť musí obsahovať:

- a) druh informačno-technického prostriedku, ktorý sa má použiť, miesto jeho použitia navrhovaný čas trvania jeho použitia, údaje o osobe, voči ktorej sa má tento prostriedok použiť; ak ide o odpočúvanie alebo zvukové zaznamenávanie telekomunikačnej prevádzky, aj číslo účastníckej stanice,
- b) informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva,
- c) informáciu o každej predchádzajúcej žiadosti zboru vo vzťahu k osobe uvedenej v písmene a) vrátane údajov o dátumoch a sudcovi, ktorý o predchádzajúcej žiadosti rozhodol,
- d) dôvody na použitie informačno-technického prostriedku.“

2. V § 24 sa za odsek 5 vkladá nový odsek 6, ktorý znie:

„(6) Zbor, ktorý požiadal súd o udelenie súhlasu na použitie informačno-technického prostriedku, o každom rozhodnutí sudcu do 24 hodín od rozhodnutia písomne vyrozumie ministra, ktorý vedie celoštátny prehľad o odsúhlasených a zamietnutých žiadostiach na použitie informačno-technických prostriedkov.“

3. V § 25 odsek 5 znie:

„(5) Ak sa pri použití informačno-technického prostriedku vyhotovil zvukový, obrazový alebo zvukovo-obrazový záznam (ďalej len „záznam“), nesmie sa vyhotoviť kópia záznamu, ani záznam poskytnúť k nahliadnutiu či skopírovaniu inej osobe, štátnemu orgánu,

orgánu obce, orgánu vyššieho územného celku alebo orgánu inej samosprávy. Originál záznamu možno postúpiť jedine vecne a miestne príslušnému štátnemu orgánu, ak záznam môže byť dôkazom v konaní vedenom pred príslušným štátnym orgánom v medziach jeho zákonom ustanovenej právomoci; v takom prípade je potrebné k záznamu pripojiť zápisnicu, v ktorej budú uvedené údaje o dôvode, mieste, čase a spôsobe vykonaného záznamu.“.

4. § 25 sa dopĺňa odsekmi 6 až 8, ktoré znejú:

„(6) Ak informačno-technický prostriedok nebol použitý v súlade s týmto zákonom, vyhotovený záznam alebo akýkoľvek iný výsledok takéhoto nezákonného použitia nesmie nijaký štátny orgán ani iný orgán verejnej moci použiť ako dôkaz, ani uznať ako dôkaz; takto vyhotovený záznam alebo iný výsledok sa musí zničiť v prítomnosti sudcu príslušného na vydanie súhlasu a to do 24 hodín od zistenia nezákonného použitia.

(7) Ak bol pri použití informačno-technického prostriedku vyhotovený záznam a neskôr

- a) sa nezistili skutočnosti významné na dosiahnutie účelu uvedeného v § 23,
- b) pominuli dôvody pre zabezpečovanie informácií použitím informačno-technického prostriedku, lebo odpadli dôvody uvedené v § 24 ods. 1,
- c) sudca rozhodol o ukončení použitia informačno-technického prostriedku,

zbor je povinný do 24 hodín od zistenia jednej z uvedených skutočností záznam zničiť o čom urobí písomný zápis; pred zničením sa nesmie vyhotoviť kópia záznamu ani záznam prepísať do písomnej alebo akejkoľvek inej podoby.

(8) Použitie informačno-technického prostriedku alebo narábanie s vyhotoveným záznamom, ktoré nebolo vykonané v súlade s týmto zákonom zakladá zodpovednosť osoby, ktorá takéto konanie nariadila, schválila alebo sa takého konania sama dopustila.“.

5. Za § 25 sa vkladá § 25a, ktorý znie:

„§ 25a

(1) Národná rada Slovenskej republiky dva razy ročne v pléne prerokuje správu svojho výboru povereného kontrolovaním použitia informačno-technických prostriedkov, o stave ich použitia. Súčasťou správy musí byť každý zistený prípad nezákonného použitia informačno-technického prostriedku vrátane informácie o zodpovednosti osoby podľa § 25 ods. 8. Správou sa nesmie odhaliť totožnosť osôb, proti ktorým sa použili informačno-technické prostriedky, ani inak porušiť ich právo na súkromie. Správu môžu uverejniť hromadné informačné prostriedky; ustanovenia osobitného predpisu o ochrane utajovaných skutočností. 8a) týmto nie sú dotknuté.

(2) Minister do piatich dní od doručenia žiadosti výboru povereného podľa odseku 1 alebo od doručenia žiadosti poslanca pôsobiaceho v tomto výbore je povinný poskytnúť žiadateľovi všetky žiadané informácie o použití informačno-technických prostriedkov. V čase neprítomnosti je minister povinný určiť osobu, ktorá splní túto povinnosť.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 8a znie:

„4a) Zákon č. 241/2001 Z.z., o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“

Čl. VI

Zákon č. 240/2001 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 24 odsek 8 znie:

„(8) Žiadosť o udelenie súhlasu na použitie informačno-technického prostriedku predkladá písomne príslušnému súdu colná správa. Sudca nesmie rozhodnúť o žiadosti, ktorá nemá zákonom ustanovené náležitosti. Žiadosť musí obsahovať:

- a) druh informačno-technického prostriedku, ktorý sa má použiť, miesto jeho použitia, navrhovaný čas trvania jeho použitia, údaje o osobe, voči ktorej sa má tento prostriedok použiť; ak ide o odpočúvanie alebo zvukové zaznamenávanie telekomunikačnej prevádzky, aj číslo účastníckej stanice,
- b) informácie o predchádzajúcom neúčinnom alebo podstatne sťaženom odhaľovaní a dokumentovaní činnosti, pre ktorú sa podáva,
- c) informáciu o každej predchádzajúcej žiadosti colnej správy vo vzťahu k osobe uvedenej v písmene a) vrátane údajov o dátumoch a sudcovi, ktorý o predchádzajúcej žiadosti rozhodol,
- d) dôvody na použitie informačno-technického prostriedku.“

2. V § 24 sa za odsek 8 vkladá nový odsek 9, ktorý znie:

„(9) Colná správa, ktorá požiadal súd o udelenie súhlasu na použitie informačno-technického prostriedku, o každom rozhodnutí sudcu do 24 hodín od rozhodnutia písomne vyrozumie ministra, ktorý vedie celoštátny prehľad o odsúhlasených a zamietnutých žiadostiach na použitie informačno-technických prostriedkov.“

Doterajšie odseky 9 až 12 sa označujú ako odseky 10 až 13.

3. V § 24 odsek 13 znie:

„(13) Ak sa pri použití informačno-technického prostriedku vyhotovil zvukový, obrazový alebo zvukovo-obrazový záznam (ďalej len „záznam“), colník, ktorý záznam vyhotovil, nesmie vyhotoviť kópiu záznamu, ani záznam poskytnúť k nahliadnutiu či skopírovaniu inej osobe, štátnemu orgánu, alebo orgánu územnej alebo inej samosprávy. Originál záznamu možno postúpiť jedine vecne a miestne príslušnému štátnemu orgánu, ak záznam môže byť dôkazom v konaní vedenom pred príslušným štátnym orgánom v medziach jeho zákonom ustanovenej právomoci; v takom prípade je potrebné k záznamu pripojiť zápisnicu, v ktorej budú uvedené údaje o dôvode, mieste, čase a spôsobe vykonaného záznamu.“

4. § 24 sa dopĺňa odsekmi 15 až 16, ktoré znejú:

„(14) Ak informačno-technický prostriedok nebol použitý v súlade s týmto zákonom, vyhotovený záznam alebo akýkoľvek iný výsledok takéhoto nezákonného použitia nesmie nijaký štátny orgán ani iný orgán verejnej moci použiť ako dôkaz, ani uznať ako dôkaz; takto vyhotovený záznam alebo iný výsledok sa musí zničiť v prítomnosti sudcu príslušného na vydanie súhlasu a to do 24 hodín od zistenia nezákonného použitia.

(15) Ak bol pri použití informačno-technického prostriedku vyhotovený záznam a neskôr

- a) sa nezistili skutočnosti významné na dosiahnutie účelu podľa odseku 2,
- b) pominuli dôvody pre zabezpečovanie informácií použitím informačno-technického prostriedku, lebo odpadli dôvody uvedené v odseku 5,
- c) sudca rozhodol o ukončení použitia informačno-technického prostriedku,

je colná správa povinná do 24 hodín od zistenia jednej z uvedených skutočností záznam zničiť o čom urobí písomný zápis; pred zničením sa nesmie vyhotoviť kópia záznamu ani záznam prepísať do písomnej alebo akejkoľvek inej podoby.

(16) Použitie informačno-technického prostriedku alebo narábanie s vyhotoveným záznamom, ktoré nebolo vykonané v súlade s týmto zákonom zakladá zodpovednosť osoby, ktorá takéto konanie nariadila, schválila alebo sa takého konania sama dopustila.“

5. Za § 24 sa vkladá § 24a, ktorý znie:

„§ 24a

(1) Národná rada Slovenskej republiky dva razy ročne v pléne prerokuje správu svojho výboru povereného kontrolou použitia informačno-technických prostriedkov, o stave ich použitia. Súčasťou správy musí byť každý zistený prípad nezákonného použitia informačno-technického prostriedku vrátane informácie o zodpovednosti osoby podľa § 24 ods. 15. Správou sa nesmie odhaliť totožnosť osôb, proti ktorým sa použili informačno-technické prostriedky, ani inak porušiť ich právo na súkromie. Správu môžu uverejniť hromadné informačné prostriedky; ustanovenia osobitného predpisu o ochrane utajovaných skutočností. 26a) tým nie sú dotknuté.

(2) Minister do piatich pracovných dní od doručenia žiadosti výboru povereného podľa odseku 1 alebo od doručenia žiadosti poslanca pôsobiaceho v tomto výbore, jen povinný poskytnúť žiadateľovi všetky vyžiadané informácie o použití informačno-technických prostriedkov. V čase neprítomnosti je minister povinný určiť osobu, ktorá splní túto povinnosť.“

Poznámka pod čiarou k odkazu 26a znie:

„26a) Zákon č. 241/2001 Z.z., o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“

Čl. VII

Zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení zákona č. 264/1991 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 12/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej

republiky č. 307/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 328/1996 Z. z. a zákona č. 385/2000 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 13 sa za odsek 1 vkladajú nové odseky 2 a 3, ktoré znejú:

„(2) Krajské sudy rozhodujú o súhlase na použitie informačno-technických prostriedkov podľa osobitných zákonov, 1) ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Na rozhodovanie o súhlase na použitie informačno-technických prostriedkov je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má sídlo žiadateľ o vydanie súhlasu na ich použitie; ak sa majú použiť informačno-technické prostriedky v objekte Zboru väzenskej a justičnej stráže, krajský súd, v ktorého obvode sa nachádza tento objekt.“

Doterajší odsek 2 sa označuje ako odsek 4.

Poznámka pod čiarou k odkazu 1 znie:

„1) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, zákon č. 57/1998 Z. z. o Železničnej polícii v znení zákona č. 73/1998 Z. z., zákon č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže, zákon č. 240/2001 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve.“

2. § 20 znie:

„§ 20

(1) Vojenské sudy rozhodujú o trestných veciach osôb, o ktorých to ustanovuje zákon 2) a o ďalších veciach ak to ustanovuje osobitný zákon. 3)

(2) Vyšší vojenský súd rozhoduje o súhlase na použitie informačno-technických prostriedkov vo vzťahu k vojenským objektom, vojenským zariadeniam, osobám vykonávajúcim vojenskú službu a občianskym zamestnancom v pôsobnosti Ministerstva obrany Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo obrany“) v súvislosti s ich pracovnou činnosťou, alebo ak je žiadateľom Vojenské spravodajstvo. 4)“

Poznámky pod čiarou k odkazom 2 až 4 znejú:

„2) § 14 a 15 Trestného poriadku v znení neskorších predpisov.

3) napríklad § 26 ods. 4 zákona č. 241/2001 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

4) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 198/1994 Z. z. o Vojenskom spravodajstve.“

Čl. VIII

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie

- a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1993 Z.z. o Slovenskej informačnej službe v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 72/1995 Z.z., zákona č. 73/1998 Z.z., zákona č. 256/1999 Z.z. a tohto zákona,
- b) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 251/1994 Z.z., zákona Národnej

radý Slovenskej republiky č.233/1995 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č.315/1996 Z.z., zákona č. 353/1997 Z.z., zákona č. 12/1998 Z.z., zákona č. 73/1998 Z.z., zákona č. 256/1998 Z.z., zákona č. 116/2000 Z.z., zákona č. 323/2000 Z.z., zákona č. 367/2000 Z.z., zákona č. 490/2001 Z.z. a tohto zákona.

Čl. IX

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Dôvodová správa

Všeobecná časť

Použitie informačno-technických prostriedkov je nevyhnutnou súčasťou práce Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, aj Vojenského spravodajstva pri uplatnení ich zákonom určených právomocí a pri plnení ich zákonom ustanovených úloh. Použitie informačno-technických prostriedkov je zároveň zásahom do základných práv a slobôd osôb. Preto sa musí vykonávať tak, aby sa nadmerne neobmedzili práva, ktoré priznáva Ústava Slovenskej republiky a medzinárodné dohovory o ľudských právach a základných slobodách, ktorých účastníkom je Slovenská republika. Vo vzťahu k použitiu informačno-technických prostriedkov ide o právo na zákonného sudcu priznané čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj o právo na súkromie, ktoré sa chráni podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Platná právna úprava použitia informačno-technických prostriedkov dostatočne nezohľadňuje požiadavku ochrany práva na súkromie a práva na zákonného sudcu, ktoré sú priznané ústavou a medzinárodnými dohovormi

Platná právna úprava použitia informačno-technických prostriedkov pozostáva zo:

- zákona č. 46/1993 Z.z. o Slovenskej informačnej službe v znení neskorších predpisov,
- zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov,
- zákona č. 198/1994 Z.z. o Vojenskom spravodajstve,
- zákona č. 57/1998 Z.z. o Železničnej polícii v znení zákona č. 73/1998 Z.z.,
- zákona č. 4/2001 Z.z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže,
- zákona č. 240/2001 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve,
- zákona č. 141/1961 Zb. o Trestnom konaní súdnom v znení neskorších predpisov.

Použitie informačno-technických prostriedkov v predprípravnom konaní sa jednotlivým štátnym orgánom povoľuje s predchádzajúcim písomným súhlasom sudcu (§ 13 ods. 2 zák. č. 46/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov; § 37 ods. 2 zák. č. 171/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov; § 13 ods. 2 zák. č. 198/1994 Z.z.; § 35 ods. 2 zák. č. 57/1998 Z.z.; § 24 ods. 2 zák. č. 4/2001 Z.z.) a v prípravnom konaní sa povoľuje so súhlasom predsedu senátu a prokurátora (§ 88 ods. 1 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov). Zo všeobecného režimu udeľovania súhlasu v predprípravnom konaní existuje výnimka podľa § 35 ods. 4 zákona č. 57/1998 Z.z. pre Železničnú políciu, podľa § 24 ods. 4 zákona č. 4/2001 Z.z. pre Zbor väzenskej a justičnej stráže a podľa § 24 ods. 7 zákona č. 240/2001 Z.z. pre orgány colnej správy. Výnimka sa priznáva pod podmienkou, že vec neznesie odklad a písomný súhlas sudcu nemožno vopred získať. V takom prípade možno použiť informačno-technické prostriedky aj bez písomného súhlasu sudcu s tým, že sa súhlas vyžiada do 24 hodín od začiatku využívania informačno-technických prostriedkov.

Príslušnosť predsedu senátu, resp. prokurátora na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov možno odvodiť výkladom a uplatnením ustanovení § 16 až § 18 Trestného poriadku

Európsky súd pre ľudské práva o použití informačno-technických prostriedkov dohľadu spôsobom znamenajúcim obmedzenie práva na súkromie uviedol, že prostriedky tajného dohľadu nad občanmi, ktoré sú typické pre policajný štát, sú tolerovateľné podľa Dohovoru len potiaľ, pokiaľ sú striktné nevyhnutné pre ochranu demokratických inštitúcií

(Case of Klass and Others, 1979: 28, § 41). Túto výnimku podľa Európskeho súdu pre ľudské práva opodstatňujú dve okolnosti: prvou je technický pokrok zaznamenaný vo vývoji špiónážnych prostriedkov a následne aj v prostriedkoch kontrašpiónážneho dohľadu; druhou okolnosťou je rozmach terorizmu v Európe. V dôsledku týchto okolností sa demokratické zriadenia ocitajú v ohrození. Aby im štát mohol vzdorovať a účinne predchádzať, musí mať možnosť podrobiť tajnému dohľadu podozrivé živly pôsobiace v sfére jeho jurisdikcie. Vzhľadom na to Európsky súd pre ľudské práva uznal, že existencia právnej úpravy, ktorou sa vytvára možnosť uplatnenia tajného dohľadu nad poštovými zásielkami a telekomunikáciami za výnimočných podmienok je nevyhnutná v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti a/alebo na predchádzanie nepokojom a zločinnosti (Case of Klass and Others, § 41). Na druhej strane, vzhľadom na to, že existencia takého zákona vytvára príležitosť pre podkopanie, či dokonca zničenie demokracie pod zámienkou jej ochrany, zmluvné strany Dohovoru v mene boja proti špiónáži a terorizmu nesmú zaviesť akékoľvek opatrenie, ktoré pokladajú za prijateľné. V súlade s Dohovorom je len taký systém dohľadu, v ktorom existujú primerané a účinné záruky proti zneužitiu. Kritériá ich hodnotenia majú iba relatívny charakter závisiaci od okolností prípadu:

- podstata, rozsah a trvanie prostriedkov tajného dohľadu,
- právny základ pre vydanie povolenia na ich uplatnenie,
- typ štátneho orgánu s právomocou dovoliť použitie a kontrolovať využívanie takých prostriedkov,
- forma opravných prostriedkov poskytnutých na preskúmanie rozhodnutia, ktorým sa dovoľuje tajný dohľad.

Európsky súd pre ľudské práva pri uplatnení týchto kritérií výslovne uviedol, že odpočúvanie a iné formy sledovania telefonických rozhovorov predstavujú závažný zásah do súkromného života a korešpondencie, a preto sa musia zakladať na právnej úprave, ktorá je zvlášť presná (Case of Kopp v. Switzerland, § 72). Podľa Európskeho súdu: "V kontexte tajných sledovacích opatrení alebo monitorovania komunikácie orgánmi verejnej moci musí vnútroštátne právo poskytovať jednotlivcovi určitú ochranu pred svojvoľnými zásahmi do jeho práv priznaných článkom 8, a to s prihliadnutím na nedostatok verejnej kontroly a na riziko zneužitia moci. Preto vnútroštátne právo musí byť dostatočne jednoznačné vo svojich ustanoveniach, aby osobám poskytlo primeraný návod ohľadne okolností a podmienok, za ktorých sa úrady môžu uchýliť k tajným opatreniam." (Case of Kopp, § 64)

Právna úprava platná v Slovenskej republike odporuje čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd - nie je mimoriadne presná, neustanovuje jasné a podrobné pravidlá pre rozhodnutie o použití informačno-technických prostriedkov. Celkom naopak, obsahuje iba všeobecné normy, ktoré umožňujú, aby informačno-technické prostriedky používal rad štátnych orgánov - Policajný zbor, Slovenská informačná služba, Vojenské spravodajstvo, Železničná polícia, Zbor väzenskej a justičnej stráže, ako aj orgány colnej správy - bez toho, aby sa zachovala spravodlivá rovnováha medzi verejnými záujmami (verejná bezpečnosť, národná bezpečnosť, predchádzanie zločinnosti) a záujmami jednotlivca, ktoré sa uznávajú za relevantné, a preto sa im priznáva ochrana prostredníctvom článku 8 Dohovoru.

Existujúci stav používania informačno-technických prostriedkov v Slovenskej republike zároveň nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Tak z hľadiska úpravy právomocí štátnych orgánov oprávnených použiť informačno-technické prostriedky, ako aj z hľadiska práv priznaných osobám v prípade použitia takých prostriedkov sa v nedostatočnej miere dbá o ochranu priznanú článkom 16 odsek 1 a článkom 19 odsek 2 ústavy. Významným

nedostatkom v ochrane základných práv osôb je neexistencia zákonom určenej povinnosti pre štátne orgány používajúce informačno-technické prostriedky zničiť zvukové, obrazové a ďalšie záznamy získané prostredníctvom informačno-technických prostriedkov, ak sa nesplní účel ich použitia. Taká povinnosť podľa zákona platí iba pre informácie získané prostredníctvom informačno-technických prostriedkov bez predchádzajúceho písomného súhlasu sudcu podľa poslednej vety § 35 ods. 4 zákona č. 57/1998 Z.z., podľa poslednej vety § 24 ods. 4 zákona č. 4/2001 Z.z., ako aj podľa poslednej vety § 24 ods. 7 zákona č. 240/2001 Z.z.

Ďalší nedostatok spočíva v neexistencii právnej úpravy dôslednej kontroly. V platnom právnom poriadku Slovenskej republiky sa zabezpečuje ochrana práv jednotlivca ustanovením povinnosti sudcu skúmať trvanie dôvodov na použitie informačno-technických prostriedkov (§ 13 ods. 5 zák. č. 46/1993 Z.z.; § 37 ods. 4 zák. č. 171/1993 Z.z.; § 13 ods. 5 zák. č. 198/1994 Z.z.; § 35 ods. 6 zák. č. 57/1998 Z.z.; § 24 ods. 6 zák. č. 4/2001 Z.z.), ale táto úprava je nedôsledná v tom, že povinnosť sa sudcovi neukladá podľa zákona č. 240/2001 Z.z. voči orgánom colnej správy. Okrem toho úplne chýba právny základ pre celkový prehľad o miere, frekvencii a rozsahu používania informačno-technických prostriedkov jednotlivými štátnymi orgánmi.

Predložený návrh zákona odstraňuje nedostatky existujúceho stavu použitia informačno-technických prostriedkov a jeho právnej úpravy. Navrhnutá právna úprava uvádza použitie informačno-technických prostriedkov do súladu s právami, ktoré sa priznávajú podľa Ústavy Slovenskej republiky, aj podľa medzinárodných dohovorov o ľudských právach a slobodách, ktorými je Slovenská republika viazaná. Určujú sa jasné podmienky a postup štátnych orgánov pri použití informačno-technických prostriedkov. Tým sa zvyšuje právna istota štátnych orgánov, aj osôb, ktorých práva sa obmedzujú použitím informačno-technických prostriedkov. Štátne orgány oprávnené so súhlasom sudcu použiť informačno-technické prostriedky majú možnosť použiť informačno-technický prostriedok iba v rozsahu účelu vymedzeného zákonom. Postavenie každého štátneho orgánu je upravené osobitne a v rozdielnom rozsahu. Zákonný sudca ako ochranca základných práv osoby, proti ktorej sa informačno-technických prostriedkov má použiť bez jej vedomia, má za úlohu overiť, či štátny orgán uchádzajúci sa o povolenie na použitie informačno-technického prostriedku zamýšľa použiť informačno-technických prostriedkov na splnenie účelu použitia ustanoveného zákonom, alebo či zamýšľa použiť informačno-technický prostriedok nad rámec zákonom dovoleného. Za účelom kvalifikovaného pôsobenia zákonného sudcu pri plnení zverenej úlohy sa navrhnutou úpravou taxatívne určujú údaje, ktoré štátny orgán žiadajúci sudcu o povolenie na použitie informačno-technických prostriedkov musí sudcovi predložiť, aby vznikla právomoc sudcu o žiadosti konať.

Národná rada podľa čl. 86 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky má kontrolovať, ako sa dodržiava ústava, ústavné zákony a zákony. Obmedzenie práva na súkromie použitím informačno-technického prostriedku je zásahom do ústavnej ochrany a môže sa udiť len v súlade so zákonom. Za účelom ochrany práva na súkromie sa vytvára kontrolný mechanizmus určujúci Národnú radu Slovenskej republiky ako štátny orgán s právomocou dohliadať na primeranosť obmedzenia práva na súkromie tými orgánmi verejnej moci, ktoré v súlade so zákonom môžu použiť informačno-technické prostriedky.

Výbor Národnej rady Slovenskej republiky je orgánom, ktorý priebežne skúma a hodnotí dodržiavanie zákonom určených podmienok pre použitie informačno-technických prostriedkov. O svojich zisteniach výbor predkladá správu plénu Národnej rady Slovenskej

republiky. Návrh ustanovuje povinnosť pléna Národnej rady Slovenskej republiky dvakrát ročne prerokovať správu. Návrh ponecháva na Národnej rade Slovenskej republiky, aby aj s prihliadnutím na zistený stav rozhodla, či prerokuje spoločnú správu o použití informačno-technických prostriedkov všetkými štátnymi orgánmi, alebo či prerokuje osobitné správy o použití informačno-technických prostriedkov Slovenskou informačnou službou, Policajným zborom, Vojenským spravodajstvom, Železničnou políciou, Zborom väzenskej a justičnej stráže a orgánmi colnej správy.

Zákonom ustanovenou náležitosťou správy sú údaje o každom prípade nezákonného použitia informačno-technického prostriedku, ktorý sa vyskytol a výbor ho zistil. Povinným údajom je aj informácia o uplatnení osobnej zodpovednosti za porušenie zákona. O schválených aj odmietnutých povoleniach na použitie informačno-technických prostriedkov sa povedie celoštátna evidencia, ktorá bude základom pre správy výboru Národnej rady Slovenskej republiky. Zodpovednosť sa úplnú a včasnú informovanosť Národnej rady Slovenskej republiky v súlade so svojím ústavným postavením budú znášať ministri stojaci na čele rezortov, v ktorých sú zriadené štátne orgány s právomocou používať informačno-technické prostriedky spôsobom obmedzujúcim základné práva osôb. Ide o päť ministrov, a to o ministra vnútra, ministra obrany, ministra dopravy, pôšt a telekomunikácií, ministra spravodlivosti, ministra financií a riaditeľa Slovenskej informačnej služby. Pre každý štátny orgán používajúci informačno-technické prostriedky sa povedie osobitný prehľad u príslušného ministra a v prípade Slovenskej informačnej služby u jej riaditeľa. Ten, kto v mene príslušného štátneho orgánu predloží sudcovi žiadosť o povolenie podľa tohto zákona, má povinnosť písomne vyzrozumieť ministra, resp. riaditeľa Slovenskej informačnej služby, o podaní žiadosti a o sudcovom rozhodnutí o žiadosti. Na splnenie oznamovacej povinnosti zákon určuje 24 hodinovú lehotu, ktorá začína plynúť rozhodnutím sudcu o žiadosti.

Vedúci každého štátneho orgánu používajúceho informačno-technické prostriedky má zákonnú povinnosť poskytnúť informácie výboru, prostredníctvom ktorého sa vykonáva kontrolná právomoc Národnej rady Slovenskej republiky, ako aj jednotlivým členom tohto výboru. Riaditeľ Slovenskej informačnej služby, minister vnútra, minister obrany, minister spravodlivosti, minister dopravy, pôšt a telekomunikácií, aj minister financií má rovnako dlhú lehotu na poskytnutie informácií Národnej rade Slovenskej republiky o použití informačno-technických prostriedkov na to oprávnenými zložkami svojho rezortu. Lehota je päťdenná. Začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, v ktorom bola doručená žiadosť od oprávnenej osoby.

Za účelom uplatnenia práva prijímať, rozširovať a vyhľadávať informácie (čl. 26 Ústavy SR, čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd), ako aj v záujme posilnenia kontroly verejnou mienkou, ktorá je súčasťou princípov demokratického a právneho štátu, sa hromadno-informačným prostriedkom výslovne priznáva právo uverejniť správu po jej prerokovaní v pléne Národnej rady Slovenskej republiky. Uverejnenie sa vykoná na náklady masmédií bez možnosti žiadať o kompenzáciu nákladov z prostriedkov štátneho rozpočtu. Základom kontroly sa stane informovanosť Národnej rady Slovenskej republiky a následne aj verejnosti o rozsahu a frekvencii používania informačno-technických prostriedkov jednotlivými štátnymi orgánmi.

Navrhuje sa určiť príslušnosť súdu na povolenie o použití informačno-technických prostriedkov, lebo doterajšia úprava podzákonným právnym predpisom – vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 66/1992 o Spravovacom poriadku pre okresné a krajské

súdy je nepostačujúca s ohľadom na znenie čl. 48 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Navrhnutou úpravou sa zjednocuje postup všetkých štátnych orgánov, ktoré podľa osobitných predpisov môžu používať informačno-technické prostriedky, pred ich použitím a pri ich použití. Vytvára sa tiež mechanizmus kontroly Národnou radou Slovenskej republiky nad činnosťou štátnych orgánov oprávnených použiť informačno-technické prostriedky.

Navrhovaná právna úprava nepredpokladá zvýšenie nárokov na finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu ani rozpočtov.

Navrhovaná právna úprava je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ako aj s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Doložka zlučiteľnosti návrhu zákona s právom Európskej únie

1. Navrhovateľ zákona:

skupina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky.

2. Názov návrhu zákona: návrh zákona, ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony vo vzťahu k používaniu informačno-technických prostriedkov (zákon o ochrane súkromia)

3. V práve Európskej únie je problematika návrhu zákona upravená :

- v čl. 6 ods. 1 a 2 Zmluvy o Európskej únii v amsterdamskom znení.

4. Návrh zákona svojou problematikou nepatrí medzi prioritné oblasti aproximácie práva obsiahnuté v čl. 70 Európskej dohody o pridružení. Nepatrí ani medzi priority odporúčané v Bielej knihe – Príprave krajín strednej a východnej Európy na integráciu do vnútorného trhu únie.

5. Charakteristika právnych noriem Európskej únie, ktorými je upravená problematika návrhu zákona:

Problematika návrhu zákona nie je právom ES/EÚ priamo upravená. Preto sú tu relevantnou úpravou iba ustanovenia čl. 6 Zmluvy o EÚ, ktorý vo svojom odseku 2 priamo odkazuje na Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd z roku 1950. Tento je pre Slovenskú republiku ako člena Rady Európy záväzný.

6. Vyjadrenie stupňa kompatibility s právnou normou EÚ:

kompatibilita návrhu zákona sa nestanovuje.

Osobitná časť

Články I, II, IV, V, a VI k bodu 1, články III k bodu 2

Sudca vydá súhlas na použitie informačno-technického prostriedku na písomný návrh. Pre tento súhlas s návrhom majú podstatný význam informácie uvedené v žiadosti o povolenie.

Zákon určuje údaje, ktoré musia byť uvedené v návrhu. Ak niektorý údaj chýba, nejde o žiadosť. Sudca takýto návrh nesmie akceptovať a musí ho vrátiť. Predchádzajúca právna úprava ustanovila menej náležitostí žiadosti, čo malo za následok nižšiu znalosť sudcu o okolnostiach prípadu a menej kvalifikovanú ochranu verejného záujmu sledovaného použitím informačno-technických prostriedkov pri zachovaní rovnováhy s účelom ochrany poskytnutej obmedzovaným právom. Preto sa vypúšťa pôvodná úprava a namiesto nej sa prijíma nová úprava povinných náležitostí žiadosti o povolenie použiť informačno-technický prostriedok.

Články I, V, VI k bodu 2, články II, III, IV, k bodu 3

Stanoví sa povinnosť toho, kto požiadal súd o súhlas o rozhodnutí sudcu v stanovenej lehote informovať najvyššieho predstaviteľa orgánu, ktorému sa stanovuje povinnosť viesť evidenciu rozhodnutí súdu.

Článok I k bodu 3, články II, III, IV k bodom 4 a 5, články V a VI k bodom 3 a 4

Úprava ustanovuje podmienky nakladania so zvukovým, obrazovým alebo zvukovo-obrazovým záznamom, ak sa pri použití informačno-technického prostriedku výsledok zaznamenal na materiálny nosič. Zakazuje sa sprístupnenie záznamu alebo jeho skopírovanie pre súkromné fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány akejkoľvek samosprávy. Zákaz slúži na ochranu súkromia a na zamedzenie obchádzania zákona. So záznamom sa môže oboznámiť iba štátny orgán, ak ho potrebuje ako dôkaz v rámci svojej zákonom určenej právomoci pri uplatnení práva.

Úprava odstraňuje nesúlad právneho poriadku Slovenskej republiky s čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd určením povinnosti zničiť záznam, ak sa informačno-technické prostriedky použili nezákonne, alebo ak odpadli legitímne dôvody na obmedzenie súkromia osoby použitím informačno-technického prostriedku.

Právnu úpravu možno účinne uplatňovať, len ak sa s jej porušením spája zodpovednosť. Návrh zakladá osobnú zodpovednosť všetkých, ktorí svojím správaním zapríčinia, že informačno-technický prostriedok sa použije v rozpore so zákonom (odsek 8).

Články I k bodu 3, články II, III, IV, k bodu 5, články V a VI k bodu 4

Informačno-technické prostriedky sa používajú bez vedomia osôb, ktorých súkromie sa obmedzuje. Keď zákon priznáva orgánu verejnej moci možnosť zasiahnuť do základného práva osoby bez jej vedomia, v súlade so zaručenou ochranou práva na súkromie sa v právnom štáte ustanovuje kontrolný mechanizmus určujúci štátny orgán a spôsob, akým tento

orgán dohliadne na ochranu obmedzovaného základného práva. Okrem zákonného sudcu to má byť aj príslušný ústavný činiteľ, ktorý nesie zodpovednosť za činnosť štátneho orgánu, používajúceho informačno-technické prostriedky.

Súčasťou kontrolného mechanizmu je aj zabezpečenie celkového prehľadu o stave a rozsahu použitia informačno-technických prostriedkov jednotlivými štátnymi orgánmi. Na tento účel sa vytvára kontrola Národnou radou Slovenskej republiky, ktorá je podrobne opísaná vo Všeobecnej časti tejto Dôvodovej správy.

Články II, IV k bodu 2

Ustanovuje sa ešte ďalšia podmienka pre použitie operatívno-technických prostriedkov bez súhlasu sudcu.

Článok III k bodu 1

Odkaz stráca platnosť pre novú úpravu zákonného sudcu v zákone o súdoch a sudcoch.

K článku VII

K bodu 1

Príslušnosť súdu na rozhodovanie o použití informačno-technických prostriedkov (vrátane odpočúvania a zaznamenávania telekomunikačnej prevádzky) v predprípravnom konaní je ustanovená podzákonným právnym predpisom (vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 66/1992 o Spravovacom poriadku pre okresné a krajské súdy), a nie zákonom. Takáto úprava je nepostačujúca s ohľadom na znenie čl. 48 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Preto sa navrhuje určiť príslušnosť súdu na rozhodovanie o použití informačno-technických prostriedkov v zákone o súdoch a sudcoch.

K bodu 2

Obdobne ako v bode 7 sa navrhuje rozhodovanie o použití informačno-technických prostriedkov. Vyšší vojenský súd bude rozhodovať v prípadoch, ak je žiadateľom Vojenské spravodajstvo alebo sa použitie informačno-technických prostriedkov týka vojenských objektov, vojenských zariadení alebo osôb pôsobiacich v rezorte obrany. V ostatných prípadoch budú rozhodovať krajské súdy, pričom miestna príslušnosť je daná sídlom žiadateľa o vydanie súhlasu na použitie informačno-technických prostriedkov s výnimkou Zboru väzenskej a justičnej stráže, kde sa miestna príslušnosť navrhuje určiť podľa umiestnenia objektu Zboru väzenskej a justičnej stráže, v ktorom sa majú použiť informačno-technické prostriedky.

K článku VIII

Základom právnej istoty, ktorá patrí k pojmovým znakom právneho štátu, je prehľadná právna úprava nevyvolávajúca pochybnosti o stave platnej úpravy. Zákon č. 46/1993 Z.z. o Slovenskej informačnej službe sa pred prerokovaním predloženého návrhu národnou radou novelizoval trikrát bez toho, aby sa v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásilo jeho úplné znenie. Zákon č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore sa pred prerokovaním predloženého návrhu národnou radou novelizoval desaťkrát bez toho, aby sa v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásilo jeho úplné znenie. Oba zákony upravujú právne

postavenie a právomoc mocenských zložiek štátneho mechanizmu. Zároveň ustanovujú podmienky obmedzenia základných práv a slobôd. Za účelom nastolenia ľahko dostupného prehľadu o stave platnej právnej úpravy sa predseda Národnej rady Slovenskej republiky splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov vyhlásil úplné znenie zákona o Slovenskej informačnej službe a zákona o Policajnom znení po schválení zásadnej novelizácie vykonanej predloženým návrhom zákona.

K článku VIII:

S prihliadnutím na závažnosť problematiky, ako aj s prihliadnutím na mieru nedostatočnosti platnej právnej úpravy z hľadiska ochrany, ktorú poskytuje právam priznaným Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodnými dohovormi o ľudských právach a základných slobodách, účinnosť zákona sa neodkladá do budúcnosti. Zákon nadobúda účinnosť vyhlásením v Zbierke zákonov Slovenskej republiky.

Ministerstvo financií SR
Odbor štátneho rozpočtu

Národná rada
Slovenskej republiky

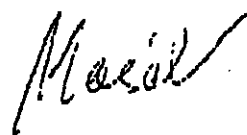
Vec: stanovisko odboru štátneho rozpočtu k rozpočtovým
dôsledkom návrhu skupiny poslancov NR SR na vydanie zákona o
ochrane súkromia a o príslušnosti súdov pri použití
informačno-technických prostriedkov, ktorým sa menia a
dopĺňajú niektoré zákony

V dôvodovej správe predloženého návrhu sa konštatuje, že
"Návrhovaná právna úprava nepredpokladá zvýšenie nárokov na
finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu, ani rozpočtov
obcí....".

Odbor štátneho rozpočtu sa s týmto konštatovaním
stotožňuje. Preto nepredpokladá, že by rozpočtové dôsledky
mohli vzniknúť napr. v nadväznosti na vybudovanie celoštátnej
evidencie o schválených aj odmietnutých povoleniach na
použitie informačno - technických prostriedkov.

Odbor štátneho rozpočtu sa v tejto etape posudzovania
návrhu nevyjadruje k jeho legislatívnej a obsahovej stránke.

Ing. Miloš Nosál, CSc.
riaditeľ odboru
štátneho rozpočtu

Národná rada Slovenskej republiky II. volebné obdobie

Číslo: 506/2002

1145 - Ia Spoločná správa

výborov Národnej rady Slovenskej republiky o prerokovaní návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa menia dopĺňajú niektoré zákony vo vzťahu k používaniu informačno-technických prostriedkov (zákon o ochrane súkromia) tlač 1145 – I dopracovaný podľa uznesenia NR SR z 19. decembra 2001 č. 1824 v druhom čítaní

Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre obranu a bezpečnosť ako gestorský výbor podáva Národnej rade Slovenskej republiky v súlade s § 79 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov túto spoločnú správu výborov Národnej rady Slovenskej republiky o prerokovaní vyššie uvedeného návrhu zákona;

I.

Uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky číslo 1824 zo dňa 19. decembra 2001 rozhodlo vrátiť návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona o ochrane súkromia a o príslušnosti súdov pri použití informačno-technických prostriedkov, ktorými sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (tlač 1145) na opätovné prerokovanie zákona navrhovateľom na dopracovanie.

Navrhovatelia 22. februára 2002 predložili dopracovaný návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa menia dopĺňajú niektoré zákony vo vzťahu k používaniu informačno-technických prostriedkov (zákon o ochrane súkromia) tlač 1145-I.

Uvedený dopracovaný návrh tlač 1145-I prerokovali tieto výbory:

- Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky
- Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre financie, rozpočet a menu

- Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre ľudské práva a národnosti
- Osobitný kontrolný výbor Národnej rady Slovenskej republiky na kontrolu činnosti Slovenskej informačnej služby
- Osobitný kontrolný výbor Národnej rady Slovenskej republiky na kontrolu činnosti Vojenského spravodajstva a
- Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre obranu a bezpečnosť;

Výbory prerokovali návrh skupiny poslancov v lehote určenej v uznesení Národnej rady Slovenskej republiky.

Iné výbory o tomto návrhu nerokovali.

II.

Gestorský výbor konštatuje, že do začatia rokovania o návrhu skupiny poslancov nedostal žiadne stanoviská od poslancov podané podľa § 75 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky.

III.

K predmetnému návrhu zákona všetky výbory odporúčajú Národnej rade Slovenskej republiky návrh zákona schváliť okrem Osobitného kontrolného výboru NR SR na kontrolu činnosti Slovenskej informačnej služby, ktorý prerušil rokovanie o uvedenom návrhu.

Ostatné výbory zaujali tieto pozmeňujúce a doplňujúce návrhy:

1. K čl. I bod 3

V § 14 ods. 5 v prvej vete za slovami „orgánu obce“ sa čiarka nahrádza spojkou „alebo“ a na konci vety sa vypúšťajú slová „alebo orgánu inej samosprávy“.

Ide o duplicitu.

Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky

Gestorský výbor odporúča schváliť

2. V čl. II, III, IV a V zjednotiť text príslušného ustanovenia s upraveným textom čl. I § 14 ods. 5.

Vzhľadom na to, že v uvedených článkoch ide o vecne a obsahovo totožné ustanovenie, je treba zjednotiť aj formuláciu textu.

Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky

Gestorský výbor odporúča schváliť

3. K čl. II bod 3

V odseku 8 slová „Policajný zbor“ sa nahrádzajú slovami „Útvar policajného zboru“.

Ide o legislatívno-technickú úpravu, ktorou
sa zjednocuje používaná terminológia v § 38
ods. 7.

Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky
Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre financie, rozpočet a menu
Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre ľudské práva a národnosti
Osobitný kontrolný výbor Národnej rady Slovenskej republiky na kontrolu činnosti
Vojenského spravodajstva a
Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre obranu a bezpečnosť;

Gestorský výbor odporúča schváliť

4. K čl. II. bod 6

V odseku 1 slová „dva razy“ sa nahrádzajú slovami „jedenkrát ročne“.

Osobitný kontrolný výbor Národnej rady Slovenskej republiky na kontrolu činnosti
Vojenského spravodajstva a
Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre obranu a bezpečnosť;

Gestorský výbor odporúča schváliť

5. K čl. IV bod 3

V odseku 8 slová „Železničná polícia, ktorá požiadala“ sa nahrádzajú slovami „Útvar železničnej polície, ktorý požiadal“.

Navrhovanou úpravou sa zjednocuje použitá
terminológia v § 36 ods. 7.

Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky
Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre financie, rozpočet a menu
Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre ľudské práva a národnosti
Osobitný kontrolný výbor Národnej rady Slovenskej republiky na kontrolu činnosti
Vojenského spravodajstva a
Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre obranu a bezpečnosť;

Gestorský výbor odporúča schváliť

6. K čl. V bod 2

V odseku 6 slová „Zbor“ sa nahrádzajú slovami „Generálne riaditeľstvo alebo ústav“.

Ide o zjednotenie terminológie použitej v § 24
ods. 5.

Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky
Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre financie, rozpočet a menu
Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre ľudské práva a národnosti
Osobitný kontrolný výbor Národnej rady Slovenskej republiky na kontrolu činnosti
Vojenského spravodajstva a
Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre obranu a bezpečnosť;

Gestorský výbor odporúča schváliť

7. K čl. IX

Slová „dňom vyhlásenia“ sa nahrádzajú slovami „pätnástym dňom po jeho vyhlásení“.

Navrhovaný termín účinnosti zákona vytvára
legisvakančnú lehotu a zároveň sa zohľadňujú
legislatívne pravidlá tvorby zákonov.

Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky
Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre financie, rozpočet a menu
Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre ľudské práva a národnosti
Osobitný kontrolný výbor Národnej rady Slovenskej republiky na kontrolu činnosti
Vojenského spravodajstva a
Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre obranu a bezpečnosť;

Gestorský výbor odporúča schváliť

O pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch gestorský výbor odporúča hlasovať
spoločne a tieto schváliť.

IV.

Gestorský výbor

1. podľa § 79 ods. 4 zákona o rokovacom poriadku

schvaľuje

túto spoločnú správu;

2. odporúča

Národnej rade

a/ podľa § 79 ods. 4 písm. f) zákona o rokovacom poriadku návrh zákona ako celok schváliť.

Bratislava 9. apríla 2002

Vladimír PALKO v. r.

predseda Výboru NR SR pre obranu a bezpečnosť

**Výbor Národnej rady Slovenskej republiky
pre obranu a bezpečnosť**

88 schôdza výboru

513

Uznesenie

Výboru Národnej rady Slovenskej republiky
pre obranu a bezpečnosť
z 9. apríla 2002

k spoločnej správe výborov Národnej rady Slovenskej republiky o výsledku prerokovania návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa menia dopĺňajú niektoré zákony vo vzťahu k používaniu informačno-technických prostriedkov (zákon o ochrane súkromia) tlač 1145 – I dopracovaný podľa uznesenia NR SR z 19. decembra 2001 č. 1824

Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre obranu a bezpečnosť

A. prerokoval

spoločnú správu o výsledku prerokovania návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa menia dopĺňajú niektoré zákony vo vzťahu k používaniu informačno-technických prostriedkov (zákon o ochrane súkromia);

B. schvaľuje

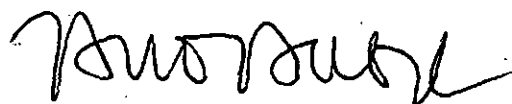
spoločnú správu uvedenú v prílohe tohto uznesenia;

C. určuje

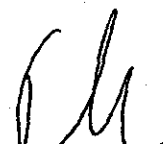
poslanca **Vladimíra PALKA** za spoločného spravodajcu a poveruje ho, aby

1. predniesol spoločnú správu výborov o výsledku prerokovania návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa menia dopĺňajú niektoré zákony vo vzťahu k používaniu informačno-technických prostriedkov (zákon o ochrane súkromia),

2. predložil Národnej rade Slovenskej republiky návrhy a postupoval podľa § 83 ods. 4, § 84 ods. 2 a § 86 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, (t. j. pri krociť k tretiemu čítaniu a k hlasovaniu o zákone ako o celku v ten istý deň, ak budú splnené podmienky podľa § 84 ods. 2 časť vety za bodkočiarkou).

Ján Langoš
overovateľ výboru

Vladimír PALKO
predseda výboru